

ਪਹਿਲਾਂ ਜੀ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖ ਰਾਮ ਫੈਮਿਲੀ ਟਰੱਸਟ, ਖੰਨਾ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਰਾਹੀਂ, ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ
(ਮ੍ਰਿਤਕ) ਆਪਣੇ ਐਲਾਅਰਜ਼ ਰਾਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2004 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 5284

ਮਾਰਚ 8, 2017

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 17—ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949—S.13—ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ/ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਰੇਵਜੀਤੂ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਰਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਐਂਡ ਸਨਸ ਐਂਡ ਹੋਰ, 2009(2) ਆਰਸੀਆਰ (ਰੈਟ) 568 : (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 84 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ-ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅਧੀਨ. 5000/- ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਰੇਵਜੀਤੂ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, 2009 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਰੈਟ) 568: (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 84 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਭੌਤਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 17)

ਓ.ਪੀ.ਗੋਇਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਸ਼ੈਲੀ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

ਅਮਿਤ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੀ.ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 5 ਸਿਵਲ ਸੇਧਾਂ, ਭਾਵ, CR-5284 ਤੋਂ 5287-2004 ਅਤੇ 132-2005, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 3 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਖੰਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ.ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ 06.09.2004 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਅਾ ਸੂਦ ਵੱਲੋਂ 27.10.2004 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਖੰਨਾ ਵਿਖੇ ਇਹ ਤੱਥ 'ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖ ਰਾਮ ਪਰਿਵਾਰਕ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ **ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀਆਰ-5284-2004** ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਦੋਨਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.07.2002 ਤੋਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ 05.11.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ, ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ, ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ-ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। 13.08.1998 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੂਤ 06.04.2004 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਵਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਕਤ ਤੱਥ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸੋਧ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਟਰੱਸਟੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ

ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਫੋਟੋ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਕਟ') 08.07.1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 25.05.1999 ਨੂੰ, ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ, ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਖ ਰਾਮ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ, ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਪੁੱਤਰ ਛੱਜੂਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਸੀ। ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਫੇਰਬਦਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਡੀਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 05.11.1997 ਨੂੰ, ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਡੀਡੀਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਅਣਫਿੱਟ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਗਲਾਸ ਹਾਊਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਧੰਦਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਹਤ ਐਕਟ 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 14.01.1998 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ 175/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ

ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੋਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

1. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
2. ਕੀ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ? ਓ.ਪੀ.ਏ
3. ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾ ਕੇ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
4. ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
5. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਏ
6. ਰਾਹਤ.

(6) ਇਹ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 05.06.2004 ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੀ। ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਵਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਵਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 1 (ਏ) ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ।
ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(7) ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ, 1997 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ 06.04.2004 ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਟਰੱਸਟੀ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 15 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਟਾਰਨੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੀਆਂ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ

ਸਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(9) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਫਰਵਰੀ, 1997 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਮਿਤੀ 05.03.1997 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ, ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਇਕ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਫਰਵਰੀ, 1997 ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੂਨ, 2004 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ, ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ।

(10) ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੇਰੀ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸੋਧ ਦੇ ਸਹੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(11) ਸੁਲੇਖ ਰਾਮ ਨਾਥਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿਤੀ 01.01.1981 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੀ.ਟੀ.

ਰੋਡ, ਖੰਨਾ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ

ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖਰਾਮ ਫੈਮਲੀ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 15.01.2011 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ-ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੰਵਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੰਵਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਠ ਸੀਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28.09.2015 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 01.01.1981 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“(ਏ) ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ :-

- i) ਜੀ.ਟੀ.ਰੋਡ, ਖੰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ 644.8 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੰਪਤੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ 'ਚ ਹੈ।
- ii) ਜੀ.ਟੀ.ਰੋਡ, ਖੰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਰਗ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। 1730.7 ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸਾਰੀ।
- iii) ਮੰਡੀ ਗੋਵਿੰਦਗੜ੍ਹ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੁਆਰਟਰ, ਵਾਰਡ ਨੰ. 4, ਮੰਡੀ ਗੋਵਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਰਗ ਗਜ਼ 442.5 ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਹੈ।

(12) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪਾਠ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ:

“(ਏ) ਮੈਂ ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ, ਖੰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖਰਾਮ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ।

i)) ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ:-

ii) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖਰਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੁਮਾਰੀ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ

ਪ੍ਰਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਛੱਜੂਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਕੋਲ ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

iii) ਮੇਰੇ ਟਰੱਸਟੀ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ

ਖਰਚੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ।

iv) ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਨਾਮ

ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਸੁਲੇਖਰਾਮ ਫੈਮਿਲੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੋਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ *ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ*। ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ।

(14) ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਿਟੋ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਦੋਹਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਹੈ ਜੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ।

(15) *ਲੱਖਾ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ* ਬਨਾਮ *ਮੈਸਰਜ਼ ਬਲਾਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲਿਮਟਿਡ¹, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। **ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ ਕੇ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ**² ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਇਹ ਨਿਯਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਾਰਟੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .

13. ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ.

14. ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ (ਹੋਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

15. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੂਲ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

¹ 2008 (17) SCC
671

² 2006 (4) SCC 385

ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(16) **ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ**³ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਅਸੰਗਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) **ਰੇਵਜੀਤੂ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਰਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਐਂਡ ਸਨਸ ਅਤੇ ਹੋਰ**⁴ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:-

"67. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਸੋਧ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਸੱਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ?

(3) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ;

(4) ਸੋਧ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ;

(5) ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ

(6) ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਹੋਏ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

³ 2009 (14) SCC

38

⁴ (2009) 10 SCC

84

ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ.

68. ਇਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

69. ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਚਨਚੇਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

70. ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ, ਜਾਇਜ਼, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਕਮੇ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(18) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ** ਬਨਾਮ **ਰਾਜਮਾਲਾ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ**⁵, ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈਪਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

(19) **ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ** ਬਨਾਮ **ਮੁਹੰਮਦ** ਵਿੱਚ । **ਰੁਲਦੁ ਅਤੇ ਹੋਰ**⁶ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“7) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

8) ਮੂਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ 1999 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 46 ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

³ 2009 (14) SCC

38

⁴ (2009) 10 SCC

84

2002 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ 22 ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਾਰਟੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇ . ਸੈਮੂਅਲ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਗੱਟੂ ਮਹੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ , (2012) 2 ਐਸਸੀਸੀ 300 ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਮਾਲਾ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ , (2012) 5 SCC 337. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੋਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

(20) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ **ਰੇਵਾਜੀਤੂ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ **ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀ** ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਲਟ ਪਾਸੇ ਕਾਰਨ . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 5000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(21) ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ।

³ 2009 (14) SCC

38

⁴ (2009) 10 SCC

84

ਰਿਤਕੁੰ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

³ 2009 (14) SCC

38

⁴ (2009) 10 SCC

84